

KDO CHCE USLYŠET

Kdo chce uslyšet prastaré příběhy dávných věků, ať otevře tuto knihu a začne číst. Sestoupíme spolu o tři až pět tisíciletí do minulosti a vkročíme do krajin zahříváných od nepaměti prudkými slunečními paprsky. Jsou to krajiny, kde voda byla velikým darem a slunce mívalo podobu mocného boha.

Kdysi v těch dávných dobách se rozkládala v severovýchodní Africe, při velké řece Nilu, bohatá říše...

EGYPT

Vrátíme se spolu na břehy starověkého Nilu. Rozhrňme tiše nilské rákosí a rozhlédněme se. Po lesklé hladině řeky plují rybářské čluny z pevně svázaných stonků papyru, štíhlé osobní lodi úředníků egyptského krále, široké nákladí lodi s nákladem velkých žulových kvádrů pro stavbu pyramidy i zelinářská loďka s hromadou čerstvé zeleniny. Teď se objevila loď s plachtou, na přídi stojí lodivod a měří olovnicí hloubku vody, neboť řeka má mnoho mělčin a písčin, které je třeba obeplout. Po lodní stříšce pobíhá několik opic. Obchodník, kterému loď patří, koupil opice na jihu a jsou na prodej jako kožešiny, slonovina a ostatní zboží uložené na lodi. Ze zákrutu se vynořila nádherná loď, vytesaná z velkých libanonských cedrů, pobitá na bocích třpytným zlatem a ozdobená od příde k zádi zlatými beraními hlavami. Je to loď zasvěcená některému z mnoha starých egyptských bohů a patří kněžím jeho chrámu. Nad hladinou Nilu se nese zpěv rybářů, zatahujících sítě. Mají radost z dobrého lovu. Po břehu kráčí obezřele skupina lovců s chrty. Obcházejí místa, kde se vyhřívají krokodýlové, i místa, kde by mohli narazit na brocha. Dnešní lov nemá být nebezpečný. Dnes chtějí lovci bojovat proti krokodýlům čarovnými říkadly a ne zbraněmi. Vydali se lovit volavky.

Lovci přešli a je slyšet pouze jednotvárné vrzání vahadel na nedalekém poli. Otroci čerpají nilskou vodu na pole svého pána. Nil se sice každý rok rozvodňuje a přináší s sebou úrodnou černou hlínu, ale slunce vysouší vláhu z polí.

V horkém vzduchu se chvěje v dálce obraz pyramid, obrovských nábrobků, které si dávají egyptští králové stavět už za svého života. Pyramida chrání královo tělo, mumii, i poklady, které s sebou vzal do hrobu.

Nad Nilem, otcem bohů a lidí, dárcem úrody, pochoduje po cestě oddíl vojska s kopími a štíty. Míjí oslí spřežení, na němž jsou připevněna nosítka nějakého boháče. Boháč sedí v nosítkách a za ním jdou sluhové a ovívají ho vějířem. Vojáci a oslí spřežení se zastavují. Proti nim postupuje velké množství lidí. Dopravují k Nilu obromnou, skoro sedmimetrovou alabastrovou sochu. Socha je připoutána k saním, aby z nich nesklouzla. Od čela saní vedou čtyři lana a každé lano táhnou čtyřicet tři muži. Na kolenou sedící sochy stojí muž. Tleskáním do dlaní udává těm, kteří táhnou, kdy mají zabrat. Seběhla se i spousta zvědavců. K břehu přirazila loď a čeká na svůj náklad. Odveze sochu ke staveništi nového velikého chrámu.